Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 75 Joi 20 Martie 1941
12 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN TARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

ADMINISTRAȚIA

In conferința prefecților de județe, ce s'a ținut la președinția de consiliu, Conducătorul Statului a dat o serie de îndrumări, necesare asigurării unei bune administrații locale, cu respectul cinstei și al muncii.

Vremurile pe care le străbatem sunt într'adevăr grele. Țara a fost crunt lovită de urmările unui an agricol deficitar, la care se adaugă imensele pagube, provocate de cutremurul din toamna trecută, precum și nouile probleme ivite în economia generală a țării, prin pierderea de teritorii și marele număr de repatriați, cărora trebue să li se găsească un adăpost și să li se asigure existența.

Problemele ridicate de aceste stări de fapt nu se pot rezolva decât printr'o administrație activă și capabilă să facă față necesităților de moment. Și cea mai acută problemă ce se pune astăzi pe întreg cuprinsul țării este aceea a aprovizionării cu alimente și produse de prima necesitate pentru ca populația să nu ducă lipsă.

Sunt regiuni unde lipsa se resimte mai mult, în timp ce altele, prin natura lor, sunt mai bogate. Preocuparea de căpetenie a administrației trebue să fie în a asigura o rațională distribuire, pentruca rezervele de care dispunem să satisfacă toate cerințele, până la noua recoltă.

E nevoe însă pentru această acțiune de bună gospodărire, ca administrația să se scuture de formalismul biurocratic de până acum și să pășească temenic la activitate constructivă pe teren. Din birou nu se poate face administrație utilă, dacă nu cunoști nevoile obștei și nu procedezi repede la rezolvarea lor. Păcatul administrației noastre a fost că s'a ocupat mai mult de chestiunile politice, decât de cele de bună rânduială în gosopodăria județeană sau comunală, neglijând înfăptuirile de pe urma cărora ar fi profitat întreaga obște.

Un spirit nou de reformă a administrației, nu se poate introduce, decât punând în fruntea unităților administrative oamenii cei mai vrednici, cei mai capabili, verificați că pot corespunde prin trecutul lor de muncă și cinste, rolului ce li se încredințează de a conduce treburile obștești. In afară de aceasta, personalul administrativ, care constitue colaboratorii de fiecare zi ai șefilor tutelari, să fie selecționat după destoinicie, muncă și pricepere. Omul sfințește locul, e o vorbă din bătrâni, care niciodată nu s'a desmințit și cu atât mai mult în materie de adminstrație comunală.

Acolo unde comuna sau orașul au avut norocul să dea peste un primar care s'a devotat întru totul intereselor locale, pentru binele cetățenilor, rezultatele nu întârzie să se vadă.

Un preot ne-a scris acum câtăva vreme despre o întâmplare, petrecută într'o comună din județul Argeș:

Primarul de acolo nu putea suferi ca locuitorii să lase libere gâștele la păscut pe drumul satului. Locuitorii nerenunțând la obiceiul acesta, într'o bună zi primarul a dat ordin gardianului să ducă gâștele găsite pe drum la „oborul de vite" și cetățenii obligați să plătească gloabă ca să și le poată relua.

Ce s'a întâmplat? Peste noapte gâștele „arestate" în oborul comunal, profitând de faptul că paznicii adormiseră, și-au luat sborul, ajungând prin alte sate vecine. Parte din ele s'au pierdut, dar locuitorii au fost totuși obligați să plătească gloaba.

E un mod original de a face administrație, dar în niciun caz recomandabil pentru primarii rurali.

Se cere într'adevăr inițiativă și pricepere, dar și soluțiile cele mai potrivite în cazul când trebue să se ia măsuri de bună gospodărire.

POLITICA INTERVENȚIONISTĂ A STATELOR-UNITE

DUPĂ DECLARAȚIILE D-LUI ROOSEVELT

de R. SEIȘANU

Cuvântarea pe care a ținut-o d. Roosevelt, președintele republicei Statelor-Unite la banchetul anual al publiciștilor acreditați pe lângă Casa Albă privitoare la politica de ajutorare a Marei Britanii, Greciei și Chinei; ca și asupra îndatoririlor ce le are de-acum înainte poporul american de a contribui prin toate sforțările și sacrificiile sale la „victoria finală", a fixat definitiv poziția luată de Statele-Unite față de puterile beligerante. Un credit de 7 miliarde dolari a fost votat de subcomisia bugetară a Camerei din Washington pentru aplicarea imediată a legei de autorizare a guvernului de-a trimite ajutoare peste ocean Marei Britanii, sub forma de material de război, avioane și vapoare. In cuvântarea sa d. Roosevelt a anunțat că „ajutorul american dat Marei Britanii va fi sporit până la victoria finală".

După declarațiile ce le-au făcut eri senatorul american Glass și alți parlamentari partizani ai politicii intervenționiste d. Roosevelt a definit de astădată în termeni clari țelurile ce le urmăresc Statele Unite.

Adversarii politicii d-lui Roosevelt socotesc că prin intervenția Statelor Unite în războiu, sub forma ajutorării Marei Britanii și a altor state, situația internațională se va complica; iar obligațiunile și sarcinile americanilor vor spori.

Să nu uităm că bătălia din Statele Unite s'a dat între partizanii doctrinei tradiționale a izolării bazată pe neutralitatea absolută și partizanii doctrinei moderne bazată pe intervenționea în conflictele mondiale.

Prima doctrină a fost considerată de majoritatea americanilor, până la 1917, ca poziția istorică a Statelor Unite față de orice conflict internațional ce nu privește direct America, spre a se putea menține dreptul acestei puteri de a face comerț cu toți beligeranții și neutri, în cazul unui război mondial conform principiilor recunoscute în dreptul internațional public.

Doctrina aceasta a fost înlăturată în 1917, când politica președintelui Wilson au angajat Statele Unite americane în războiul mondial. După încheerea păcii dela Paris o propagandă s'a făcut în Statele Unite cu scopul menținerii poziției istorice a acestei puteri pe temeiul vechei doctrine a neutralității, așa cum a conceput-o Monroe. S'a cerut atunci întocmirea unei legislații complete și eficace în materie de neutralitate spre a nu se mai repeta în cazul unui alt război general actul de intervențiune armată extra-american din 1917.

Partizanii doctrinei anti-intervenționiste urmăreau prin legislația ce o cereau interzicerea relațiunilor comerciale cu toate statele beligerante.

Alții au combătut aceată teză și i-au opus teza următoare: Statele Unite nu pot rămâne indiferente și izolate în cazul unui conflict general, după care se va stabili o nouă ordine internațională ce va atinge poate drepturile și interesele sale de mare putere; ba chiar și structura sa democratică, — în consecință, menținerea pe poziția istorică în sensul unei ne-intervenții absolute și permanente, nu este posibilă. Polemica între partizanii celor două doctrine politice în opoziție a continuat până când s'a votat legea neutralității din 31 August 1935 și apoi a fost reluată după isbucnirea războiului din 1939, cu mai multă înfocare.

Ce a determinat pe americani să voteze legea neutralității din 31 August 1935, în care s'a prevăzut, că odată un conflict izbucnit între alte puteri străine, președintele republicei va constata starea de război și atunci va fi în drept să oprească exportul de arme, munițiuni și orice furnituri de material destinat statelor beligerante? Pentru ce atunci a fost luată în considerație doctrina veche a izolării, a ne-intervenționii în conflictele dintre alte state ce nu fac parte din continentul american? Legea neutralității din 1935 a fost provocată de conflictul armat dintre Italia și Abisinia. Ea a avut un caracter provizoriu, căci dispozițiile cuprinse într'ânsa au fost aplicabile într'un timp determinat — până la 29 Februarie 1936, când dispărând cauza ce i-a dat ființă, în urma încetării războiului și a creării Africei orientale italiene, a dispărut și starea de neutralitate a Statelor-Unite. De aceea greșiți au fost unii, care au considerat Neutrality Act din 1935 ca

(Continuare în pag. 2-a)

INTR'UN SAT BULGAR

Trec tancuri germane

Berlinul și încercările englezilor de a produce panică în Balcani

Impresia produsă de declarațiile d-lui Roosevelt

(Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin)

Berlin, 17. — Duminecă seara nu s'a făcut la Berlin nicio declarație în legătură cu știrile despre debarcări de trupe britanice în Grecia și situația creiată astfel în Balcani.

Azi însă, cercurile informate germane spun că prin acest fapt s'a produs un nou moment important în situația politică. Anglia încearcă să producă panică în Balcani și să provoace zăpăceală în special în politica Iugoslaviei.

La început, englezii au desmințit știrile despre debarcările de trupe britanice în Grecia, apoi însă au dat amănunte exagerate, afirmând că numărul soldaților debarcați ar fi de 300 de mii. După părerile germane nu poate fi vorba de un număr atât de mare de soldați. La Berlin însă nu se spune la cât este evaluat numărul soldaților britanici debarcați. Deasemenea nu se aude nimic despre o contraacțiune germană.

Este dela sine înțeles că nu se uită cuvintele Fuehrerului că Germania va lovi Anglia cu toate mijloacele de care dispune, oriunde se va arăta pe continent. Din această cauză, încercările britanice de a produce panică în Balcani sunt primite cu liniște la Berlin. Legăturile germano-jugoslave nu s'au schimbat cu nimic și se crede că în curând se va încheia o convenție între cele două state.

După cum am anunțat în repetate rânduri, situația politică din Iugoslavia, Grecia și Turcia este în strânsă legătură. Tocmai Germania, care a dorit în totdeauna tratative directe cu fiecare stat în parte, nu poate să treacă cu vederea peste faptul că trebue să se găsească o soluție căreia să nu i se sustragă nimeni. Această soluție germană trebue să fie durabilă și să fie în cadrul sistemului politic reprezentat prin pactul tripartit.

*

Opinia publică germană nu se ocupă deloc de aceste fapte de mai sus, întrucât toată atențiunea ei este atrasă de comentariile asupra discursului președintelui Roosevelt. Acest discurs a primit un răspuns amănunțit cum nu s'a întâmplat până acum cu discursul unui om politic străin.

Presa germană se ocupă în legătură cu acest discurs și de declarațiile de Duminecă ale Fuehrerului, care a prevestit prăbușirea Angliei. Având-se în vedere că în ultimii 20 de ani toate prevederile Fuehrerului s'au realizat întocmai, declarațiile sale au produs o puternică impresie în poporul german. Din această cauză, discursul d-lui Roosevelt, care avea și un caracter propagandistic pentru poporul german, n'a avut niciun succes în rândurile acestuia.

In general se spune că discursul d-lui Roosevelt n'a adus nici un moment nou în situația internațională. D. Roosevelt n'a întrebuințat noui argumente în afirmațiile sale. Presa germană subliniază că regimul national-socialist a venit la putere pe cale democratică și cu voința majorității populației. National-socialiștii n'au uzat de forță spre a veni la putere. In ceeace privește pretinsa libertate din statele democratice, Germania ar putea cita multe fapte cari desmint în mod categoric afirmațiile președintelui Roosevelt. Astfel, în timp ce Germania este condusă de un guvern confirmat aproape sută la sută prin alegeri populare, Anglia și Statele Unite sunt conduse în secret de iudaism, plutocratism și capitalism.

DISCURSUL FUEHRERULUI

Discursul rostit de Fuehrer cu prilejul solemnității dela arsenalul eroilor militari, constitue, prin conținutul lui, un eveniment politic internațional de o reală importanță.

Cancelarul Hitler a ținut să precizeze că Germania n'a dorit războiul dar el „i-a fost impus de aceleași puteri ce sunt răspunzătoare și de izbucnirea marelui războiu din 1914—1918". Degajând astfel Germania de orice răspundere, Fuehrerul după ce a arătat că, „o mică pătură de conducători politicieni și financiari" din Franța și Anglia doreau războiul și că speranța lor era „de a se servi de Polonia pentru a putea nu numai să declanșeze războiul dar să și risipească forțele germane", a recapitulat rapidele succese obținute de armata germană.

„In 18 zile campania din Polonia — a spus Fuehrerul — era terminată iar speranțele adversarilor noștri au fost repede spulberate".

Fuehrerul a reamintit apoi evenimentele cari au precedat ofensiva din Vest, începută la 10 Mai 1940, arătând cum a fost înlăturat planul Angliei de a distruge forța defensivă a Reichului ocolind prin Nord.

După recapitularea succeselor obținute de trupele germane, culminând cu prăbușirea frontului franco-britanic Fuehrerul a caracterizat astfel anul 1940:

„In ciuda părerilor lipsite de temei ale primului ministru britanic anul 1940, va intra în istorie ca un an ce a produs o schimbare dintre cele mai importante și decisive prin urmările sale, a echilibrului de forțe".

Cancelarul Hitler și-a exprimat convingerea nestrămutată în victoria germană.

„Nu putem încheia într'un mod demn această zi a Eroilor — a spus d-sa — decât reînoind angajamentul nostru de a transforma războiul pornit de adversarii noștri internationali pentru a ne nimici, într'o victorie germană definitivă".

Această victorie Fuehrerul o așteaptă cu desăvârșită încredere. „Armata germană — a subliniat d-sa — s'a ridicat la cel mai puternic instrument militar din decursul istoriei noastre".

Convingerea Fuehrerului este că „nici o forță și nici un ajutor de pe lume nu mai poate schim-

(Continuare în pag. 2-a)

TOATE CONTRACTELE DE INCHIRIERE AU FOST PRELUNGITE PÂNĂ LA 26 OCTOMBRIE 1941

Textul decretului-lege dat eri de d. general Antonescu, Conducătorul statului. — Chiria rămâne neschimbată. — Cine nu beneficiază de prelungire. — Situația chiriașilor evrei

D. general Ion Antonescu a semnat Luni următorul decret-lege pentru prelungirea contractelor de închiriere:

General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și președintele consiliului de miniștri,

Asupra raportului d-lui ministru, secretar de stat la departamentul justiției Nr.

In baza dispozițiunilor decretelor-legi Nr. 3052 din 5 Septemvrie 1940 și Nr. 3072 din 7 Septemvrie 1940.

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE PENTRU PRELUNGIREA CONTRACTELOR DE INCHIRIERE

ART. 1. — **Se prelungesc de drept până la 26 Octomvrie 1941, în condițiunile decretului-lege de față, contractele de închiriere cari au fost prelungite prin decretul-lege Nr. 3221 din 21 Septemvrie 1940 cum și toate contractele de închiriere sau de subînchiriere, scrise sau verbale, de orice natură, cari expiră la 23 Aprilie 1941, sau în cursul semestrului următor.**

ART. 2. — Nu beneficiază de prelungirea acordată prin acest decret-lege:

1) Contractele de închiriere scrise sau verbale având de obiect locuința în care chiria stipulată, sau aceea fixată de lege, depășește suma de 150.000 lei anual, cu excepția celor prevăzute de dispozițiile art. 3 al. 2 al prezentului decret-lege.

Nu intră în calculul chiriei plata încălzitului (caloriferul). Dacă aceasta nu este prevăzut deosebit în contract ea va fi socotită 15% din chiria stipulată.

2. Contractele de închiriere, scrise sau verbale, accesorii a unui contract de muncă sau serviciu, dacă aceste din urmă contracte au încetat din orice cauză.

3) Contractele de închiriere scrise sau verbale, având de obiect locuința, dacă chiriașul este supus străin, afară numai dacă în țara căreia străinul aparține s'au luat măsuri de excepție în favoarea chiriașilor și dacă de măsurile luate pot beneficia și cetățenii români.

4) Contractele de închiriere scrise sau verbale, având de obiect locuința, când chiriașul este evreu.

Nu sunt considerate locuință, imobilele sau diviziunile lor în care se exercită un comerț, deși chiriașii locuesc în acele apartamente.

Evrei în înțelesul acestei legi sunt socotiți toți acei având ambii părinți evrei, sau numai pe unul dintre ei, fără distincția dacă ei sau părinții lor sunt sau nu botezați.

Beneficiază totuși de prelungirea acordată de acest decret-lege, evreii:

A. — Dacă proprietatea imobilelor ce le sunt închiriate aparține tot unui evreu.

B. — Dacă chiria anuală prevăzută în contractele de locațiune nu depășește 40.000 lei anual și ei îndeplinesc una din următoarele condițiuni:

a) Sunt voluntari sau invalizi din războaiele României;

b) Au luptat în linia de foc în războaiele României pentru România;

c) Sunt urmași ai celor prevăzuți la punctele a și b.

Chiriile nu se sporesc

ART. 3. — In contractele de închiriere, prelungite pe baza dispozițiunilor acestui Decret-Lege, chiria va fi aceea fixată de Decretul-Lege Nr. 3221 din 21 Septemvrie 1940, dacă au beneficiat de efectele acestui Decret-Lege, iar în contractele ce nu au beneficiat de acea prelungire, chiria va fi cea plătită pentru semestrul Octombrie 1940.

In contractele de închiriere încheiate cu Statul, cu instituțiunile publice de orice natură sau declarate de utilitate publică, cu Regiile publice și Administrațiile locale, chiria pe timpul prelungirei acordată prin acest Decret-Lege va fi aceea revizuită sau convenită potrivit prevederilor art. 10—14 din Decretul-Lege Nr. 3221 din 21 Septembrie 1940.

ART. 4. — Proprietarii astăzi chiriași, cu proprietățile dobândite cel mai târziu până la 1 Ianuarie 1941, se vor putea muta în casele lor la data expirării contractelor existente sau la data de 23 Aprilie 1941 pentru cele prelungite în virtutea Decretului-Lege Nr. 3221 din 21 Septembrie 1940, cu condițiunea de a le locui ei și familiile lor, dacă sunt funcționari publici dinainte de 1 Ianuarie 1941 și îndeplinesc funcțiunea în localitatea în care se găsește imobilul închiriat.

Acelaș drept îl vor avea și cu privire la proprietățile dobândite până la aceeași dată de soțul funcționarului.

Chiriașul va putea fi evacuat chiar dacă este funcționar public.

Nu vor putea evacua pe chiriașii lor, proprietarii cari locuesc un imobil aparținând autorității la care ei sau soțul prestează serviciul.

Continuare în pag. 5

A MURIT NICOLAE TITULESCU

Londra, 18 (Rador). — Agenția „Reuter" anunță din Vichy:

D. Nicolae Titulescu, fost ministru de afaceri străine al României, a încetat din viață la Cannes, puțin înainte de miezul nopții de Luni spre Marți.

Citiți articolul dela Ultima Oră

Alt vapor al Crucii Roșii americane a plecat cu alimente pentru Franța neocupată

New York, 18 (Rador). — *Corespondentul agenției „D. N. B." comunică:*

Vaporul de comerț „Exmouth" sub pavilion american, a plecat Luni dela New York spre Franța neocupată, având pe bord o încărcătură de produse expediate de Crucea Roșie americană pentru ajutorarea populației franceze.

Incărcătura se compune din lapte condensat și pulverizat în valoare de 1.250.000 dolari efecte de îmbrăcăminte, insulină, vitamine și alte numeroase medicamente.

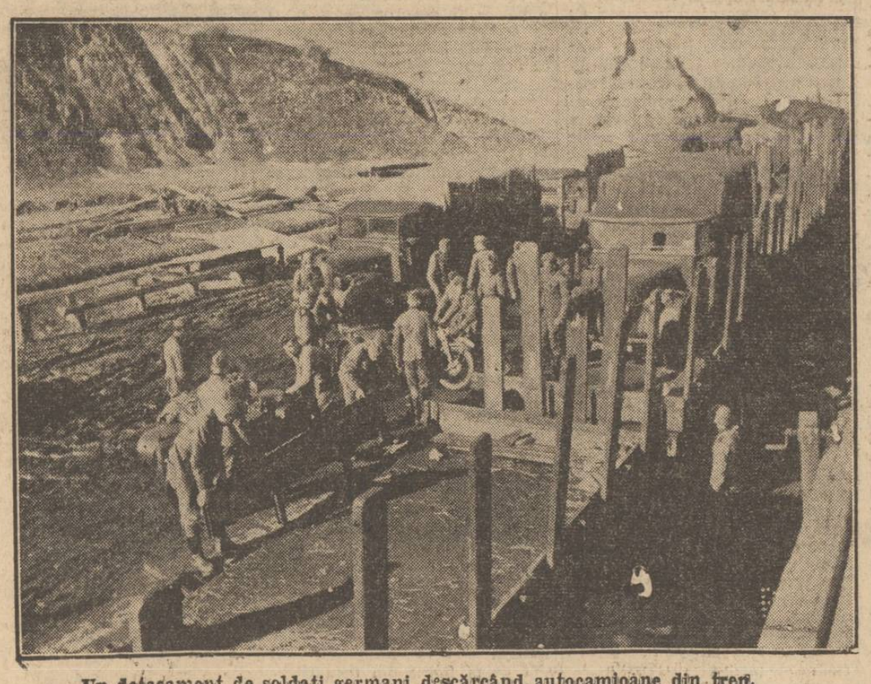

Un detașament de soldați germani descărcând autocamioane din tren.

„CUIBUL ȘOIMILOR"

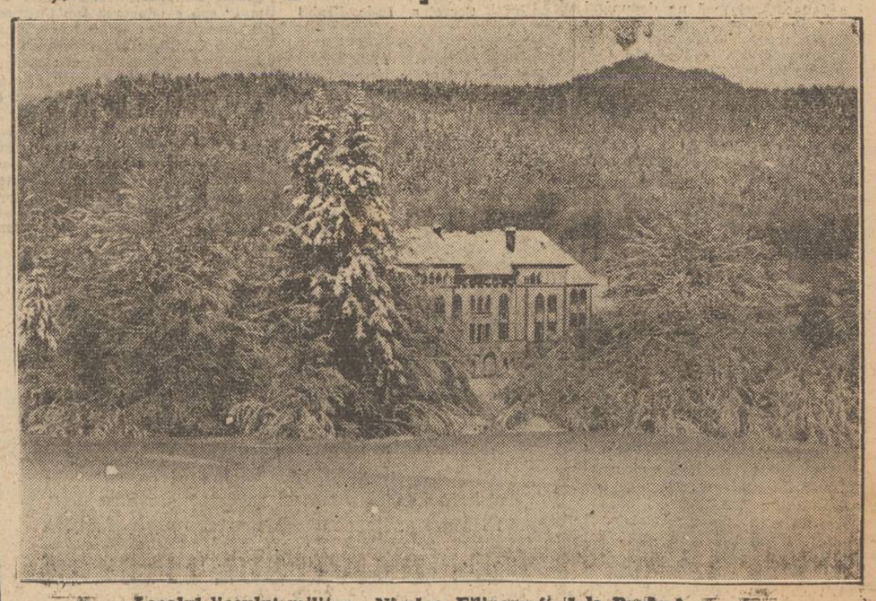

Localul liceului militar „Nicolae Filipescu" dela Predeal